

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/12/EF**af 5. marts 2002****om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for livsforsikringsselskaber**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

91/675/EØF ⁽⁶⁾, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

(5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringsselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

(6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i visse tilfælde konstateret svagheder.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(7) Der er behov for at forenkle og forhøje den eksisterende minimumsgarantifond, især som følge af den stigning i skadeserstatninger og driftsomkostninger, der er sket siden kravets indførelse.

(1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkendes betydningen af forsikringsselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringsselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.

(8) Med henblik på at forbedre kvaliteten af solvensmargenen bør muligheden for at medregne kommende udbytte i den faktiske solvensmargen begrænses og underlægges visse betingelser og under alle omstændigheder ophøre efter 2009.

(2) Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ⁽⁴⁾ kræver, at forsikringsselskaber skal have en solvensmargen.

(9) For at undgå større og drastiske stigninger i minimumsgarantifonden i fremtiden bør der indføres en mekanisme, hvorefter den justeres efter det europæiske forbrugerprisindeks.

(3) Kravet om, at forsikringsselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn for at beskytte forsikrede personer og forsikringstagere.

(10) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse bør de kompetente myndigheder oplyse forsikringsselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling. Så længe der hersker en sådan situation, bør de kompetente myndigheder ikke kunne attestere, at forsikringsvirksomheden har en tilstrækkelig solvensmargen.

(4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 79/267/EØF har stort set været uændrede i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv) ⁽⁵⁾ pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved Rådets direktiv

(11) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsgivere, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 123.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 21.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 14.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

- (12) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at foreskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.
- (13) Direktiv 79/267/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 79/267/EØF

Direktiv 79/267/EØF ændres således:

1) Artikel 3, nr. 2, affattes således:

»2) gensidige forsikringsselskaber, såfremt:

- vedtægterne giver mulighed for enten opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne eller indkaldelse af bidrag fra andre personer, der har påtaget sig en forpligtelse hertil, og
- den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, ikke overstiger 5 000 000 EUR i tre på hinanden følgende år. Hvis dette beløb overskrides i tre på hinanden følgende år, gælder dette direktiv fra det fjerde år.

Denne artikel hindrer dog ikke gensidige forsikringsselskaber i at ansøge om eller bevare godkendelse i henhold til dette direktiv.»

2) Artikel 18, 19, og 20 affattes således:

»Artikel 18

1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

2. Den faktiske solvensmargen består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

- a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:
- i) vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet
 - ii) vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst

en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen

- iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)

b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser

c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales

d) i det omfang national lovgivning tillader det: de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til forsikringstagere.

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

3. Den faktiske solvensmargen kan også bestå af følgende:

- a) Kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende forsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske

solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetalingen, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau

- iv) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer
 - v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen.
- b) Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen for alle de værdipapirer og al den ansvarlig indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
- i) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændeherens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
 - ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
 - iii) långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld
 - iv) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed
 - v) kun faktisk indbetalte beløb må tages i betragtning.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

- a) Indtil den 31. december 2009 et beløb, der svarer til 50 % af selskabets fremtidige overskud, men som hverken overstiger 25 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen. Størrelsen af det fremtidige overskud bestemmes ved at multiplicere det skønnede årlige overskud med en faktor, der er udtryk for kontraktens gennemsnitlige restvarighed. Denne faktor kan ikke overstige 6. Det skønnede årlige overskud kan ikke overstige det aritmetiske gennemsnit af det i løbet af de seneste fem år opnåede overskud inden for de i artikel 1, nr. 1, opregnede former for virksomhed.

De kompetente myndigheder kan kun godkende medregning af et sådant beløb i forbindelse med den faktiske solvensmargen;

- i) hvis de kompetente myndigheder forelægges en aktuarrapport, der underbygger sandsynligheden for sådanne overskud i fremtiden, og
 - ii) for så vidt den del af det fremtidige overskud, der følger af de i litra c) omhandlede skjulte nettoreserver, ikke allerede er medregnet.
- b) Såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akquisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akquisitionstillæg, som indgår i præmien. Dette beløb må dog ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akquisitionstillæg, der er opført som et aktiv.
- c) De skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.
- d) Halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen.

5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i direktiv 91/675/EØF (*).

(*) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

Artikel 19

1. Med forbehold af artikel 20 bestemmes den obligatoriske solvensmargen som anført i stk. 2-7, alt efter hvilke forsikringsklasser der udøves.

2. For den forsikringsvirksomhed, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a) og b), bortset fra forsikringsvirksomhed knyttet til investeringsfonds, og for den i artikel 1, nr. 3, omhandlede virksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende to resultater:

- a) Første resultat:

Det tal, der svarer til 4 % af præmiehensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed og overtager af genforsikring uden fradrag af afgivelse i genforsikring, multipliceres med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem præmiehensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og præmiehensættelsernes bruttobeløb; dette forhold må under ingen omstændigheder være mindre end 85 %.

b) Andet resultat:

For de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som forsikringsselskabet har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem størrelsen af den samlede risikosum, for hvilken selskabet forbliver ansvarligt efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og den samlede risikosum uden fradrag af afgivelse i genforsikring. Dette forhold må under ingen omstændigheder være under 50 %.

For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør procentsatsen 0,15 %

3. For de accessoriske forsikringer, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra c), er den obligatoriske solvensmargen lig med den obligatoriske solvensmargen for forsikringsselskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusive hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17.

4. For de i artikel 1, nr. 1, litra d), omhandlede sygeforsikringer, som indgås for en lang periode og er uopsigelige, er den obligatoriske solvensmargen lig med

a) 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel, plus

b) den obligatoriske solvensmargen for forsikringsselskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusive hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17. Betingelsen i nævnte direktivs artikel 16a, stk. 6, litra b), om oprettelse af en alderdomsreserve, kan dog erstattes med et krav om, at policerne tegnes på gruppebasis.

5. For den i artikel 1, nr. 2, litra b), omhandlede kapitaliseringsvirksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel.

6. For tontine-virksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 2, litra a), er den obligatoriske solvensmargen lig med 1 % af sammenslutningernes formue.

7. For forsikringsvirksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a) og b), som er knyttet til investeringsfunds, samt for den i artikel 1, nr. 2, litra c), d) og e), nævnte virksomhed, er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende:

a) i det omfang forsikringsselskabet påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel

b) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af

de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel

c) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af det sidste regnskabsårs administrative nettoomkostninger i forbindelse med dets virksomhed

d) i det omfang forsikringsselskabet påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, litra b), i nærværende artikel.

Artikel 20

1. En tredjedel af den obligatoriske solvensmargen som fastsat i artikel 19 udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 18, stk. 2 og 3 og — med samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — stk. 4, litra c).

2. Garantifonden skal være på mindst 3 000 000 EUR.

Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende karakter og tontine-selskaber.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

1. Det beløb i euro, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, justeres årligt og første gang den 20. september 2003 for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbet tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om undersøgelsen og det tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiell genopretningsplan for de forsikringsselskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan skal for de følgende tre regnskabsår mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende

a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner

b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring

c) en prognosticeret balance

d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargen

e) den generelle genforsikringspolitik.

2. Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, fordi forsikringsselskabets finansielle situation forværres, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et forsikringsselskab at have en højere obligatorisk solvensmargen for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveaue for denne højere obligatoriske solvensmargen baseres på en finansiell genopretningsplan som omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, særlig når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen på basis af genforsikring af solvensmargenen som bestemt i artikel 19, når

a) karakteren eller kvaliteten af en genforsikringskontrakt er ændret betydeligt siden det foregående regnskabsår

b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringskontrakten.

5. Hvis de kompetente myndigheder har krævet en finansiell genopretningsplan for forsikringsselskabet i henhold til stk. 1, undlader de at udstede godkendelses-certifikat i henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit, i dette direktiv, artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 90/619/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) (*) og artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 92/96/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (**), så længe de er af den opfattelse, at forsikringstagernes rettigheder er i fare, jf. stk. 1.

(*) EFT L 330 af 29.11.1990, s. 50. Senest ændret ved direktiv 92/96/EØF (EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1).

(**) EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).«

Artikel 2

Overgangsperiode

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringsselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 79/267/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 79/267/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margen, for tilsynsmyndighederne til godkendelse.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 20. september 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2004 eller i løbet af det kalenderår.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Senest den 1. januar 2007 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering. Rapporten angiver, hvordan medlemsstaterne har gjort brug af de i direktivet indeholdte muligheder, og hvorvidt de skønsmæssige beføjelser, som er overdraget de nationale tilsynsmyndigheder, har bevirket væsentlige forskelle med hensyn til tilsynet i det indre marked.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand
